

som nu för ti'en, o' hisala¹⁾ mä' slirpen²⁾ »i sju lång o' tu lång», utan dä' to[g]s som en slänger i sej ett glas va[tt]en, mä' en lefvands insjugning. Dä' dro[g]nock ut ändå för didäre talen, som skulle hållas för hvadden käft, så gåfningen to[g] mone-mest³⁾ inte tröt för'n långt fram på mo[rg]enen. De andre da[g]arna gick bröllopet sin skefva⁴⁾ gång mä' o' äta o' sypa o' spela kort o' dansa o' skjuta o' hålla tal än[d]a te' ett långt stöcke på freda'snatten. Då skulle di i-samme-mä⁵⁾ sista målet, o' då, ska' ja' säja, di la[d]e inte misslager i hva' som va', o' lika lite spara[d]te värd-folket på 'et, när di bara så[g] dä' sto[d] bi, o' rack⁶⁾ o' ble' Gu's välsignelse öfver sjujups.⁷⁾ Innan di då sto' opp frå' bo[rd]et, så skulle di »ge te' kocken o' spelemännerna», o' då skulle talemannen te 'et igen. »Hedersamma gäster!» — börja[d]te han. — »Efter vår öfvertygelses befogande och billighetens rättsförhållande, måga vi med eftertänklig hägkomst oss till billig erinran föra, hvad till vår timliga nödtorfts öfverflödiga njutbarhet kommet är, och att vi, näst Gud och vårt värdfolk, hafva till vår bestämmelse att med högsta tacknämlighet betacka såväl kocken, som spelemännen. Den förra hafver med all tilltagsenhetens uttänklighet och osparande mödor välförrättat sitt utförande värf inom sitt områdes anvisning samt midt under vår glädjes triumferlighet måst upptagen varda i sin plikts försakelse, genom uteslutande af sin personlighets deltagande i vår närvaro, måst i kökobekymmer sig binda vid idoghetens besvärlighet, allt för att tillreda oss den mångsidighet af kostelig spisning, hvarmed hon oss förbrukat hafver till husets heder och hvarjoms och enoms lust och gamman. Vår näsa haf-

¹⁾ Draga ut på tiden. ²⁾ Slicken. ³⁾ Merändels. ⁴⁾ Vanliga. ⁵⁾ I färd med. ⁶⁾ Räckte till. ⁷⁾ Sjufaldt.